

Man har hævdet, at de vilde virke til at trykke Lønnen nedad, og det har man, formoder jeg, gjort ud fra den Betragtning, at ved fremtidige Forhandlinger om Overenskomster vil det blive sagt fra Arbejdsgivernes Side: Det har nu vist sig i Praxis, at mange Arbejdere har arbejdet efter Nødarbejdstariffen og klaret sig med de Lønninger, som disse Arbejder bød dem, derfor maa ogsaa de almindelige Tariffer sættes ned derefter. Men nøjagtig det samme Argument kan anvendes mod Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Man kan med samme Ret under en Forhandling sige: Nu har mange Arbejdere klaret sig med 4 Gange 7, altsaa 28 Kr. om Ugen i Understøttelse plus nogen Huslejhjælp og nogle andre Bidrag, tilsammen maaske 35 Kr., det har vist sig, at mange Familier har kunnet klare sig med dette, altsaa maa vi have Lønnen sat ned i Nærheden af, hvad der oppebæres i Understøttelse. Det samme Løntryk, som man hævder, at Nødarbejderne vil kunne bevirke, vil man kunne paavise, at den almindelige Understøttelse kunde bevirke, og det tror jeg dog ikke, man vil kunne fastholde, selv om man slettede alt, hvad der hedder Nødhjælpsarbejde og Nødarbejdstariffer. Jeg tror ikke, at man vil hævde, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen skulde op i Nærheden af de nuværende Tariffer. Talen om, at det paatænkte Nødarbejde og Betalingen derfor skulde virke som et almindeligt Løntryk, kan ikke fastholdes, og jeg synes ikke, man skulde rette sit Skyts saa kraftigt mod dette Nødarbejde, som man har gjort. Jeg mener ikke, at det, der er foreslaaet, berettiger dertil, navnlig da der jo i Lovforslaget gives Mulighed for at anvende to Fremgangsmaader, dels den, som Direktør Jensen-Sønderup har foreslaaet, dels den, som Ingeniør Schøller har foreslaaet. Jeg mener, at den første er den bedste og mest praktisk anvendelige for Nødhjælpsarbejde, og derfor vil jeg ogsaa fuldstændig slutte mig til den højtærede Minister, naar han i Lovforslaget navnlig har henvist til den som den bedste. Nu siger man, at den virker løntrykkende, men man kunde med samme Grund sige, at den virker til at opretholde Arbejdslønnen. Thi hvis Priserne og Konjunkturerne faldt, saaledes at det blev nødvendigt at faa Arbejdslønnen betydeligt ned, og det ogsaa var berettiget, saa vilde den Nødarbejdstarif, hvorefter man for Øjeblikket, som der henvises til, vil kunne tjene indtil 70 Kr. om Ugen, fra Arbejdernes Side kunne bruges til at holde

Lønnen oppe, idet man kan sige: Det har jo dog aldrig nogen Sinde været Lovgivningens Mening, at Arbejderne skulde ned paa en Betaling af 70 eller 60 eller 50 Kr., det blev netop fremhævet ganske skarpt, at der skulde være en Forskel paa Nødarbejdstariffen og den almindelige Tarif. Der kan komme Tilfælde, hvor en Nødarbejdstarif netop kan virke til at holde den almindelige Arbejdsløn oppe, fordi Arbejderne vil sige, at det jo blev hævdet, at der maatte være et Spillerum mellem den almindelige Arbejdsløn og Nødarbejdslønnen. Det er muligt, at dette Tilfælde ikke indtræder, men man kan ikke hævde, at det ikke kan ske.

Maa jeg endelig, medens jeg er inde paa det Spørgsmaal, rette en Henvendelse til den højtærede Minister, en Henvendelse, som jeg haaber, denne vil lade gaa videre til det Udvalg, der faar med dette Nødhjælpsarbejde at gøre. Hvorfor har man ikke sørget for at fremskaffe Nødhjælpsarbejder, der særlig egner sig for Kvinder? Det er lige saa rimeligt, at de mange arbejdsløse Kvinder kunde trænge til Nødhjælpsarbejde, navnlig de unge arbejdsløse Kvinder, som ikke er særlig velsete af Personer indenfor Arbejdsløshedsforsikringen. Nu er det ikke Aarstiden til det, men det kunde tænkes, at der om nogle Maaneder kunde skaffes lettere Havearbejde, som kunde egne sig for unge arbejdsløse Kvinder. Det er en Henstilling, som jeg haaber, man vil tage til Følge. Der er ingen Grund til, at det særlig skal være Mænd, der beskæftiges ved Nødhjælpsarbejder, Kvinderne trænger akkurat lige saa godt til det.

Jeg skal ganske afholde mig fra at inklade mig i en større Polemik om, hvad Aarsagerne kan være til denne Krise. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var inde paa en større Redegørelse for, at Krisens Omfang skyldtes den nuværende Regerings Foranstaltninger eller rettere Undladelse af at træffe Foranstaltninger. Han kom derunder ind paa, at der var ikke det Barn i dette Land, der ikke kunde se, at hvis Priserne ikke var steget i Fjor med 20 pCt., saa havde Krisen ikke faaet saa stort et Omfang i Aar. Denne Paastand, som skulde være et Bevis: at Prisstigningen i Fjor er Aarsagen til den store Krise i Aar, skal jeg ganske undlade at polemisere imod, lige saa vel som jeg skal undlade at polemisere imod det Bevis, som Erasmus Montanus anførte, da han hævdede, at Morlille var en Sten, idet jeg mener,